

“मीठे बच्चे- तिमी माता-पिताको सम्मुख आएका छौ, अपार सुख प्राप्त गर्न, बाबाले तिमीलाई असीम दुःखबाट निकालेर असीम सुखमा लैजानुहुन्छ।”

प्रश्न:- एक बाबा नै रिजर्भमा रहनुहुन्छ, पुनर्जन्म लिनुहुन्न- किन?

उत्तर:- किनकि कोही त तिमीलाई तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनाउनेवाला चाहिन्छ। यदि बाबा पनि पुनर्जन्ममा आउनु भयो भने तिमीलाई कालोबाट गोरो कसले बनाउने? त्यसैले बाबा रिजर्भमा रहनुहुन्छ।

प्रश्न:- देवताहरू सदा सुखी किन हुन्छन्?

उत्तर:- किनकि पवित्र हुन्छन्, पवित्रताको कारणले उनको चलन सुधेको हुन्छ। जहाँ पवित्रता हुन्छ त्यहाँ सुख-शान्ति हुन्छ। मुख्य हो पवित्रता।

ओम् शान्ति। प्यारा बच्चाहरूलाई रुहानी बाबाले सम्झाउनु हुन्छ। उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, माता-पिता पनि हुनुहुन्छ। तिमीले गायन गथ्यौं नि- तुम माता-पिता हम बालक तेरे... सबैले पुकार्दै रहन्छन्। कसलाई पुकार्छन्? परमपिता परमात्मालाई। बाँकी उनीहरूलाई थाहा छैन- उहाँको कृपाले कुनचाहिँ असीम सुख र कहिले मिल्यो? असीम सुख केलाई भनिन्छ, त्यो पनि बुझ्दैनन्। अहिले तिमी यहाँ सामुन्ने बसेका छौ, जानेका छौ- यहाँ कति असीम दुःख छ। यो हो दुःखधाम। त्यो हो सुखधाम। कसैको बुद्धिमा आउँदैन हामी २१ जन्म स्वर्गमा धेरै सुखी रहन्छौं। तिमीलाई पनि पहिला यो अनुभव थिएन। अहिले तिमीले सम्झन्छौ- हामी उहाँ परमपिता परमात्मा, माता-पिताको सामुन्ने बसेका छौं। जानेका छौं- हामी २१ जन्मको लागि स्वर्गको बादशाही प्राप्त गर्नको लागि यहाँ आउँछौं। बाबालाई पनि जान्यौं र बाबाद्वारा सारा सृष्टिको चक्रलाई पनि बुझ्नेका छौं। हामी पहिला असीम सुखमा थियौं फेरि दुःखमा आयौं, यो पनि नम्बरवार हरेकको बुद्धिमा रहन्छ। विद्यार्थीलाई त सदैव याद रहनु पर्छ तर बाबाले देख्नुहुन्छ- घरी-घरी भुल्छन्, त्यसैले फेरि ओइलाउँछन्। छुई-मुई (लज्जावती झारको जस्तो) अवस्था हुन्छ। मायाले आक्रमण गर्छ। त्यो जुन खुशी हुनुपथ्यो त्यो रहँदैन। नम्बरवार पद त हुन्छ नि। स्वर्गमा त जान्छन् तर त्यहाँ पनि राजादेखि लिएर रंकसम्म रहन्छन् नि। कहाँ गरिब प्रजा, कहाँ धनवान। स्वर्गमा पनि यस्तो हुन्छ भने नर्कमा पनि यस्तै हुन्छ। उच्च र नीच। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी पुरुषार्थ गर्छौं- असीम सुख पाउनको लागि। यी लक्ष्मी-नारायणलाई सबै भन्दा बढी असीम सुख हुन्छ नि। मुख्य हो पवित्रताको कुरा। पवित्रता विना शान्ति र सम्पन्नता मिल्न सक्दैन। यसमा चालचलन धेरै राम्रो चाहिन्छ। मनुष्यको चालचलन सुध्निन्छ पवित्रताले। पवित्रलाई देवता भनिन्छ। तिमी यहाँ आएका छौं देवता बन्नको लागि। देवताहरू सदा सुखी थिए। कुनै मनुष्य सदा सुखी हुन सक्दैनन्। सुख हुन्छ नै देवताहरूलाई। यी देवताहरूको नै तिमी पूजा गथ्यौं नि किनकि पवित्र थिए। सारा कुरा पवित्रतामा निर्भर छ। विघ्न पनि यसमा नै पर्छ। चाहन्छन्- दुनियाँमा शान्ति होस् भनेर। बाबा भन्नुहुन्छ- पवित्रता विना कहिल्यै शान्ति हुन सक्दैन। पहिलो मुख्य कुरा हो नै पवित्रताको। पवित्रताले नै सुधेको चालचलन हुन्छ। पतित हुनाले फेरि चालचलन बिग्रिन्छ। सम्झनुपर्छ- अब हामीलाई फेरि देवता बन्नु छ भने पवित्रता अवश्य चाहिन्छ। देवताहरू पवित्र हुन्छन् तब त पतित मनुष्यहरू उनीहरूको अगाडि शिर झुकाउँछन्। मुख्य कुरा हो पवित्रताको। पुकार्छन् पनि यसरी- हे पतित-पावन आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। बाबा भन्नुहुन्छ- काम महाशत्रु हो, यसमाथि विजय प्राप्त गर। यसमाथि विजय प्राप्त गर्नाले नै तिमी पवित्र बन्छौ। जब तिमी पवित्र सतोप्रधान थियौ तब शान्ति थियो, सुख पनि थियो। तिमी बच्चाहरूलाई अब याद आएको छ, हिजोको त कुरा हो। तिमी पवित्र थियौ तब अथाह सुख-शान्ति सबै कुरा थियो। अब फेरि तिमीलाई यी लक्ष्मी-नारायण बन्नु छ, यसमा पहिलो मुख्य कुरा हो- सम्पूर्ण निर्विकारी बन्नु। यो त गायन छ, यो हो ज्ञान यज्ञ, यसमा विघ्न त अवश्य पर्नेछ। पवित्रतामा नै कति हैरान गर्छन्। आसुरी सम्प्रदाय र दैवी सम्प्रदाय पनि गायन गरिएको छ। तिमी बुद्धिमा छ- सत्ययुगमा देवता थियौं। अनुहार मनुष्यको भए पनि उनीहरूलाई देवता भनिन्छ। त्यहाँ हुन्छन् सम्पूर्ण सतोप्रधान। कुनै पनि कमी त्यहाँ हुँदैन। हरेक चीज परिपूर्ण हुन्छ। बाबा परफेक्ट हुनुहुन्छ भने बच्चाहरूलाई पनि परफेक्ट बनाउनु हुन्छ। योगबलले तिमी कति पवित्र, सुन्दर बन्छौ। उहाँ यात्री त सदा गोरा हुनुहुन्छ, जसले तिमीलाई कालोबाट गोरो बनाउनु हुन्छ। त्यहाँ स्वाभाविक

सुन्दरता हुन्छ। सुन्दर बनाउन आवश्यकता रहँदैन। सतोप्रधान हुन्छन् नै सुन्दर। उनीहरू नै फेरि तमोप्रधान हुनाले काला बन्छन्। नाम नै छ श्याम र सुन्दर। कृष्णलाई श्याम र सुन्दर किन भनिन्छ? यसको अर्थ बाबा बाहेक कहिल्यै कसैले बताउन सक्दैन। भगवान बाबाले जुन कुरा सुनाउनु हुन्छ त्यो अरु कुनै मनुष्यले सुनाउन सक्दैन। चित्रमा स्वदर्शन चक्र देवताहरूलाई दिएका छन्।

बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! स्वदर्शन चक्रको त देवताहरूलाई आवश्यकता रहँदैन। उनीहरूले शंख आदि लिएर के गर्ने? स्वदर्शन चक्रधारी तिमी ब्राह्मण बच्चाहरू हो। शंखध्वनि पनि तिमी बच्चाहरूले गर्नु छ। विश्वमा कसरी शान्ति स्थापना भइरहेको छ, यो तिमीलाई थाहा छ। साथमा चालचलन पनि राम्रो चाहिन्छ। भक्तिमार्गमा पनि तिमी देवताहरूको अगाडि गएर आफ्नो चालचलनको वर्णन गर्छौं नि। तर देवताहरूले कुनै तिमी चालचलन सुधार्दैनन्। सुधार्ने त कोही अरु नै छ। उहाँ शिवबाबा त हुनुहुन्छ निराकार। उहाँको अगाडि यस्तो भन्दैनौं- हजुर सर्वगुण सम्पन्न हुनुहुन्छ... शिवको महिमा नै अलग छ। देवताहरूको महिमा गाउँछन्। तर हामी यस्तो कसरी बन्यौं। आत्मा नै पवित्र र अपवित्र बन्छ नि। अहिले तिमी आत्मा पवित्र बनिरहेको छ। जब आत्मा सम्पूर्ण बन्छ अनि यो शरीर पतित रहने छैन फेरि गएर पवित्र शरीर लिन्छौं। यहाँ त पावन शरीर हुन सक्दैन। पावन शरीर तब हुन्छ जब प्रकृति पनि सतोप्रधान हुन्छ। नयाँ दुनियाँमा हरेक चीज सतोप्रधान हुन्छ। अहिले ५ तत्त्व तमोप्रधान छन्, त्यसैले कति उपद्रव भइरहन्छ। कसरी मनुष्य मर्छन्। तीर्थ यात्रामा जान्छन्, कुनै दुर्घटना भयो भने मर्छन्। जल, पृथ्वी आदिले कति नोकसान गर्छन्। यी सबै तत्त्वहरूले तिमीलाई मदत गर्छन्। विनाशमा अचानक बाढी आउँछ, तूफान आउँछ- यी हुन् प्राकृतिक आपद्हरू। ती बम आदि जो बनाउँछन्, त्यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। त्यसलाई ईश्वरीय आपद् भनिँदैन। ती त मनुष्यले बनाएका हुन्। भूकम्प आदि कुनै मनुष्यले बनाएको होइन। यी आपद्हरू सबै आपसमा मिल्छन् र पृथ्वीलाई हल्का गरिदिन्छन्। तिमीलाई थाहा छ- कसरी बाबाले हामीलाई एकदम हल्का बनाएर नयाँ दुनियाँमा साथमा लैजानुहुन्छ? शिर हल्का भयो भने फेरि चङ्गा भइन्छ नि। तिमीलाई बाबाले बिल्कुल हल्का बनाउनु हुन्छ। सबै दुःख दूर हुन्छन्। अहिले तिमीहरू सबैको शिर धेरै भारी भएको छ फेरि सबै हल्का, शान्त, सुखी हुन्छौं। जो जुन धर्मका छन्, सबैलाई खुशी हुनुपर्छ, बाबा आउनु भएको छ, सबैको सद्गति गर्ने। जब पूरै स्थापना हुन्छ तब फेरि सबै धर्म रहने छैनन्। पहिलो तिमी बद्धिमा यो ख्याल पनि थिएन। अहिले सम्झन्छौं, गायन पनि छ ब्रह्माद्वारा स्थापना। बाँकी अनेक अधर्मको विनाश। यो कर्तव्य एक बाबाले नै गर्नुहुन्छ, अरु कसैले गर्न सक्दैन, एक शिवबाबा सिवाय। यस्तो अलौकिक जन्म र अलौकिक कर्तव्य अरु कसैको हुन सक्दैन। बाबा हुनुहुन्छ उच्च भन्दा उच्च। त्यसैले उहाँको कर्तव्य पनि धेरै उच्च छ। गर्ने गराउनेवाला हुनुहुन्छ नि। तिमी ज्ञान सुनाउँछौं- यस सृष्टिबाट पाप आत्माहरूको बोझ उतार्नको लागि बाबा आउनु भएको छ। गायन पनि छ नि- बाबा आउनु हुन्छ एक धर्मको स्थापना र अनेक धर्मको विनाश गर्ने। तिमीलाई अब कति उच्च महात्मा बनाइरहनु भएको छ। दैवता बाहेक महात्मा अरु कोही हुँदैन। यहाँ त अनेकलाई महात्मा भन्छन्। तर महात्मा भनिन्छ महान् आत्मालाई। रामराज्य भनिन्छ नै स्वर्गलाई। त्यहाँ रावण राज्य नै हुँदैन, त्यसैले विकारको प्रश्न पनि उठ्न सक्दैन। त्यसलाई भनिन्छ सम्पूर्ण निर्विकारी। जति सम्पूर्ण बन्छौं त्यति धेरै समय सुख पाउने छौं। अपूर्णले यति सुख पाउन सक्दैन। स्कुलमा पनि कोही सम्पूर्ण, कोही अपूर्ण हुन्छन्। फरक देखिन्छ। डाक्टर अर्थात् डाक्टर। तर कसैको तलब धेरै कम, कसैको धेरै बढी। त्यसैगरी देवता त दैवता नै हुन्छन् तर पदको फरक कति हुन्छ। बाबा आएर तिमीलाई उच्च पढाइ पढाउनु हुन्छ। कृष्णलाई कहिले भगवान भन्न सकिँदैन। कृष्णलाई नै भनिन्छ श्याम-सुन्दर। कालो कृष्ण पनि देखाउँछन्। कृष्ण काला कहाँ हुन्छन् र! नाम रूप त बदलिन्छ नि। उनको आत्मा पनि कालो बन्छ, भिन्न नाम, रूप, देश, काल। अहिले तिमीलाई सम्झाइन्छ, तिमीले सम्झन्छौं- वास्तवमा हामी सुरुदेखि लिएर कसरी पार्टमा आयौं। पहिला देवता थियौं फेरि देवताबाट असुर बन्यौं। बाबाले २१ जन्मको रहस्य पनि सम्झाउनु भएको छ, जसको अर्थ अरु कसैलाई थाहा छैन। बाबा नै आएर सबै रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मेरा प्यारा बच्चाहरू! तिमी म सँगै घरमा रहन्थ्यौं नि। तिमी भाइ-भाइ थियौं नि। सबै आत्माहरू थिए, शरीर थिएन। बाबा हुनुहुन्थ्यो र तिमी भाइ-भाइ थियौं। अरु कुनै सम्बन्ध थिएन। बाबा त पुनर्जन्ममा आउनुहुन्न। उहाँ त ड्रामा अनुसार रिजर्भमा रहनुहुन्छ। उहाँको पार्ट नै यस्तो छ। तिमीले कति समय पुकारेका छौं, त्यो पनि बाबाले बताउनु भएको छ। यस्तो होइन, द्वापरदेखि पुकार्न सुरु गरेका हो। होइन, धेरै समयपछि तिमीले पुकार्न सुरु गरेका हो। तिमीलाई त बाबाले सुखी बनाउनु हुन्छ अर्थात् सुखको वर्सा बाबाले दिइरहनु भएको छ। तिमी पनि भन्छौं- बाबा हामी हजुरको पासमा कल्प-कल्प अनेक पटक आएका हौं। यो चक्र चलिरहन्छ। हरेक ५ हजार वर्षपछि बाबा हामीसँग मिल्नुहुन्छ र यो

वर्सा पाउँछौं। जति पनि देहधारी छन् सबै विद्यार्थी हुन्, पढाउनेवाला हुनुहुन्छ विदेही। यो उहाँको देह होइन। स्वयं विदेही हुनुहुन्छ, यहाँ आएर देह धारण गर्नुहुन्छ। देह विना बच्चाहरूलाई पढाउने कसरी? सबै आत्माहरूका उहाँ पिता हुनुहुन्छ। भक्तिमार्गमा सबैले उहाँलाई पुकार्छन्, रुद्रमाला स्मरण गर्छन्। माथि हुन्छ फूल अनि युगल मेरु। उनीहरू तै उस्तै हुन्छन्। फूललाई किन नमस्कार गर्छन्, यो पनि तिमीलाई अहिले थाहा भएको छ— माला कसको जप्छन्। माला देवताहरूको जप्छन् वा तिम्रो जप्छन्? माला देवताहरूको हो वा तिम्रो? देवताहरूको होइन। तिमी ब्राह्मणहरू नै हो जसलाई बाबाले बसेर पढाउनु हुन्छ। ब्राह्मणबाट फेरि तिमी देवता बन्छौ। अहिले पढ्छौ फेरि त्यहाँ गएर देवता पद पाउँछौ। माला तिमी ब्राह्मणहरूको हो, जुन तिमी बाबाद्वारा पढेर मेहनत गरेर फेरि देवता बन्छौ। बलिहारी पढाउनेवालाको। बाबाले बच्चाहरूको कति सेवा गर्नुभएको छ। त्यहाँ त कसैले बाबाको याद पनि गर्दैनन्। भक्ति मार्गमा तिमी माला जप्थ्यौ। अहिले उहाँ फूल आएर तिमीलाई पनि फूल बनाउनु हुन्छ अर्थात् आफ्नो मालाको दाना बनाउनु हुन्छ। तिमी फूल बन्छौ नि। आत्माको ज्ञान पनि अहिले तिमीलाई मिल्छ। सारा सृष्टिको आदि मध्य अन्त्यको ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा छ। तिम्रै महिमा हो। तिमी ब्राह्मणहरू बसेर आफू समान ब्राह्मण बनाएर फेरि स्वर्गवासी देवी-देवता बनाउँछौ। देवताहरू स्वर्गमा रहन्छन्। जब तिमी देवता बन्छौ त्यहाँ तिमीलाई भूत-भविष्य-वर्तमानको ज्ञान रहने छैन।

अहिले तिमी ब्राह्मण बच्चाहरूलाई नै भूत-भविष्य-वर्तमानको ज्ञान मिल्छ, अरु कसैलाई पनि ज्ञान मिल्दैन। तिमी धेरै-धेरै भाग्यशाली छौ। तर मायाले फेरि भुलाइदिन्छ। तिमीलाई यी बाबाले पढाउँदैनन्। यी त मनुष्य हुन्, यिनले पनि पढिरहेछन्। यी त सबै भन्दा लास्टमा थिए। सबै भन्दा नम्बरवन पतित नै फेरि नम्बरवन पावन बन्छन्। कति सुखी हुन्छन्। लक्ष्य सामुन्ने खडा छ। बाबाले तिमीलाई कति उच्च बनाउनु हुन्छ। आयुष्मान् भव, पुत्रवान् भव....। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यदि मैले आशीर्वाद दिऊँ त फेरि सबैलाई दिइरहनु पर्छ। म त सबै बच्चाहरूलाई पढाउन आउँछु। पढाइबाट नै तिमीलाई सबै आशीर्वाद मिल्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) जसरी बाबा परफेक्ट हुनुहुन्छ, त्यसैगरी स्वयंलाई परफेक्ट बनाउनु छ। पवित्रतालाई धारण गरेर आफ्नो चलन सुधार्नु छ, सच्चा सुख-शान्तिको अनुभव गर्नु छ।

२) सृष्टिको आदि मध्य अन्त्यको ज्ञानलाई बुद्धिमा राखेर ब्राह्मण सो देवता बनाउने सेवा गर्नु छ। आफ्नो उच्च भाग्यलाई कहिले बिर्सिनु छैन।

वरदान:- साधनको प्रवृत्तिमा रहँदा - रहँदै कमल फूल समान न्यारा र प्यारा रहने बेहदको वैरागी भव साधन मिलेको छ भने त्यसलाई विशाल दिलले प्रयोग गर, यी साधन तिम्रै लागि हुन्, तर साधनालाई मर्ज नगर। पूरा सन्तुलन होस्। साधन खराब होइन, साधन त तिम्रो कर्मको, योगको फल हो। तर साधनको प्रवृत्तिमा रहँदा कमल पुष्प समान न्यारा र बाबाको प्यारा बन। प्रयोग गर्दा तिनीहरूको प्रभावमा नआऊ। साधनहरूमा बेहदको वैराग्य वृत्ति कम (मर्ज) नहोस्। पहिले स्वयम्मा यसलाई प्रत्यक्ष गर फेरि विश्वमा वायुमण्डल फैलाऊ।

स्लोगन:- परेशानलाई आफ्नो शानमा स्थित गर्नु नै सबैभन्दा राम्रो सेवा हो।